

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: N.Mazur
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecătorii: L.Bulgac, D.Manole, Gr.Dașchevici

Î N C H E I E R E

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Voleac Liliana și Inspekția de Stat în Construcții cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, de admitere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Voleac Tatiana cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin dispoziția Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr.43-d din 14 martie 2016 „Cu privire la demontarea gardului din beton instalat neautorizat în curtea comună, pe teren proprietate municipală, din str. București, 57” s-a dispus ca Întreprinderea Municipală pentru Servicii Centru, să execute lucrările de demontare și evacuare a gardului din beton instalat neautorizat în curtea comună, pe teren proprietate municipală, de către Voleac Tatiana, domiciliată în XXXX, str. XXXX.

Susține că în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, privind administrația publică locală, a exercitat controlul legalității actului administrativ în cauză și consideră că acesta a fost emis cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Cu referire la prevederile art. 68 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, menționează că a solicitat de la pârât, prin notificarea nr. 1304/ OT₄ -676 din 07 aprilie 2016, abrogarea în termen de 30 de zile a dispoziției nr.43-d din 14 martie 2016, însă prin răspunsul nr. 293/03-14 din 11 mai 2016 s-a refuzat abrogarea actului administrativ solicitat.

Consideră Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că dispoziția nominalizată este adoptată contrar prevederilor legislației în vigoare, deoarece gardul capital din beton, demolarea căruia s-a dispus prin dispoziția contestată, reprezintă construcție capitală.

Relatează reclamanul că, prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 mai 2015, au fost anulate ca fiind emise contrar prevederilor legale, pct. 1.3 și pct.1.4 a Regulamentului provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului Municipal Chișinău 10/10 din 04 decembrie 2014 în partea sintagmelor ”construcții capitale, construcții cu destinație locativă sau cu alta destinație”, pe motiv că, acestea țin de competența Inspecției de Stat în Construcții, dar nu de competența preturilor de sector, or, potrivit dispozițiilor pct. 4 al Hotărârii Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996 cu privire la controlul de stat al calității în construcții, Inspecția de Stat în Construcții este autoritatea care exercită controlul de stat al calității în construcții, în temeiul Legii nr. 721-XIII din 02 februarie 1996 privind calitatea în construcții.

În drept, Oficiul teritorial Chișinău întemeiază acțiunea în conformitate cu art. 68 al Legii nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală, art. 3, art. 5 lit. b), art. 17 alin. (2), art. 21 alin. (1) din Legea contenciosului administrative nr. 793-XIV din 10.02.2000 și art. 166, art. 192 alin. 2), art. 277, art. 278, art. 187 CPC.

Prin cererea de concretizare a cerințelor din 18 octombrie 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și-a concretizat intervenientul accesoriu în cauză, și anume, Voleac Liliana. (f.d. 49)

Solicită Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, prin cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a intervenientului accesoriu din 18 octombrie 2016 (f.d. 49), anularea dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr.43-d din 14 martie 2016 „Cu privire la demontarea gardului din beton instalat neautorizat în curtea comună, pe teren proprietate municipală, din str. XXXX”.

Prin încheierea protocolară din 18 octombrie 2016, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu, Inspecția de Stat în Construcții. (f.d.54-55)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, acțiunea înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a fost admisă, fiind anulată dispoziția Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr.43-d din 14 martie 2016 „Cu privire la demontarea gardului din beton instalat neautorizat în curtea comună, pe teren proprietate municipală, din XXXX”. (f.d. 85, 89-94)

La 01 decembrie 2016, Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău a declarat apel nemotivat (f.d. 88), iar la 31 martie 2017, a depus apel motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d. 101-104)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016. (f.d. 126-132)

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile Legii contenciosului administrativ, art. 65 alin. (2) al Legii privind administrația publică locală, art. 2 al Legii cadastrului bunurilor imobile, pct. 1.3., 2, 2.2., 2.4 ale Regulamentului provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al mun. Chișinău, art. 21 alin. (2) al Legii privind calitatea în construcții, pct. 2 alin. (2) al Hotărârii Guvernului cu privire la controlul de stat al calității în construcții nr. 360 din 25 iunie 1996, pct. 10 lit. q) al Regulamentului Inspecției de Stat în Construcții, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996 privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că nu ține de competența Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău să dispună demolarea gardului din beton, care reprezintă o construcție capitală, or, atribuția privind controlul de stat al calității în construcții este exercitată de către Inspecția de Stat în Construcții, în temeiul Legii nr. 721-XIII din 02 februarie 1996 privind calitatea în construcții.

Totodată, s-a reținut că speței este inaplicabilă dispoziția pct. 1.3. din Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 10/10 din 04 decembrie 2014, deoarece sintagmele „de construcții capitale, construcții cu destinație locativă sau o altă destinație” și respectiv, „reconstrucții, replanificări, intervenții în construcții”, au fost anulate prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 08 mai 2015, menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, care are puterea lucrului judecat.

La 02 noiembrie 2017, Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanța de apel la adoptarea soluției s-a condus doar de motivele invocate de către intimat și de către intervenientul accesoriu Inspecția de Stat în Construcții, care au invocat faptul că actul administrativ contestat este legal, emis de autoritatea publică locală competentă și conform procedurii stabilite.

Consideră că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile pct. 1.3., 2.1., 2.2. ale Regulamentului provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 10/10 din 04 decembrie 2014, iar cât privește anularea sintagmele din decizia enunțată „de construcții capitale, construcții cu destinație locativă sau o altă destinație” și respectiv, „reconstrucții, replanificări, intervenții în construcții” de instanța de judecată, aceasta nu se referă la caz, vizavi de gardul edificat.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 15 iunie 2017, a fost expediată participanților la proces, inclusiv Preturii sectorului Centru, mun. Chișinău la 09 octombrie 2017 prin scrisoarea nr. 14401 (f.d.133), însă materialele cauzei lipsește dovada recepției de către recurent, contra semnătură a deciziei.

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 02 noiembrie 2017, în termen.

La 27 noiembrie 2017, în adresa intimatului Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, precum și în adresa intervenienților accesorii Voleac Liliana și Inspekția de Stat în Construcții a fost expediată copia recursului declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La rândul său, intimatul Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, precum și intervenienții accesorii Voleac Liliana și Inspekția de Stat în Construcții nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva